

بررسی آلدگی گندم مصرفی استان آذربایجان شرقی به فوزاریوم‌های مولد زرالنون

دکتر عبدالحسن کاظمی^۱، دکتر جواد مهتدی‌نیا^۲، دکتر رضا مهدوی^۲، مرتضی واحد جباری^۲، سید جمال قائم مقامی^۳، دکتر علی‌رضا استاد رحیمی^۴، فاطمه رضائیان^۵، فرناز ضامن میلانی^۶، سیده فائزه میریوسفی عطا^۶، دکتر عباسعلی جعفری^۶، نویسنده‌ی مسئول: تبریز، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی و گرمی‌سیری، NPMC، مرکز تحقیقات انکولوژی و هماتولوژی، مرکز اخلاق و تاریخ پزشکی

Kazemi1338@Gmail.com

دریافت: ۸۷/۴/۱۵ پذیرش: ۸۷/۴/۹

چکیده

زمینه و هدف: آلدگی گندم‌های تگهداری شده به کپک‌های مولد زرالنون بیانگر خطر سلامتی در مصرف کنندگان می‌باشد که توجه مسئولین سلامت مواد غذایی و قانون‌گذاران این حوزه را به خود جلب کرده است. زرالنون، مایکوتوكسینی استروژنیک و غیراستروژنیک است که در انسان و حیوانات اختلالاتی مانند بلوغ زودرس جنسی، بزرگی پستان، تغییر وزن غدد، عدم توازن هورمونی، سرطان پستان و سرویکس، نازابی، کاهش باروری و وزن نوزادان و سقط به وجود می‌آورد. انواع کپک فوزاریوم و به طور عملده فوزاریوم گرامیناروم و فوزاریوم کالموروم، مولد این سم می‌باشد. با توجه به اهمیت موضوع، آلدگی گندم‌های انبار شده به قارچ‌های مولد این مایکوتوكسین بررسی گردید.

روش بررسی: ۱۶۲ نمونه از گندم‌های انبار شده استان با ثبت اطلاعات مربوطه جمع‌آوری گردید. آلدگی نمونه‌ها با آزمایش مستقیم، کشت و اسالاید کالچر بررسی شد.

یافته‌ها: از ۱۶۲ نمونه‌ی گندم، دو نمونه استریل و شش نمونه آلدگی باکتریال داشتند. بیشترین آلدگی قارچی، مربوط به آلدگی نمونه‌ها با آسپرژیلوس نیجر (۲۳ درصد) و سپس کپک‌های موکوراسه، پنیسیلیوم، انواع دیگر آسپرژیلوس‌ها، انواع کپک‌های شفاف و سیاه، انواع مخمرها و شبیه مخمرها بود. با توجه به تأکید این پژوهش بر آلدگی گندم‌ها به زرالنون، آلدگی ۵۵ نمونه (۳۴ درصد) از مجموع ۱۶۲ نمونه به کپک‌های مولد زرالنون یعنی فوزاریوم شناسایی شد.

نتیجه‌گیری: با وجود مخاطرات ناشی از آلدگی غلات و به‌ویژه گندم به زرالنون، مطالعه‌ی جامعی در مورد آلدگی غلات به زرالنون در ایران صورت نگرفته است و با عنایت به نقش زرالنون در اختلالات ناباروری و سایر عوارض میکوتوكسیکوزیس، لزوم انجام مطالعات تكمیلی و اجرای روش‌های حافظ و یا کاهش مایکوتوكسین‌ها در مواد غذایی پر مصرف مانند غلات در کشور ضرورت بیشتری می‌یابد.

واژگان کلیدی: گندم، آلدگی قارچی، مایکوتوكسین، زرالنون، آذربایجان شرقی

۱- دکترای تخصصی قارچ‌شناسی پزشکی مولکولی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی و گرمی‌سیری، NPMC، مرکز تحقیقات انکولوژی و هماتولوژی، مرکز اخلاق و تاریخ پزشکی تبریز

۲- دکترای تخصصی تغذیه، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز

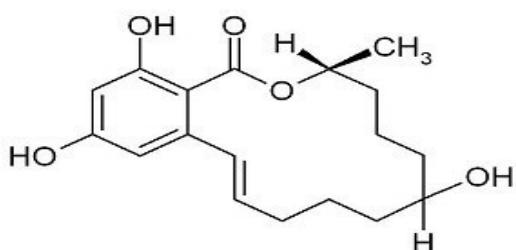
۳- کارشناس تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

۴- کارشناس ارشد تغذیه، مری دانشگاه علوم پزشکی تبریز

۵- دکترای تخصصی تغذیه‌ی بالینی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز

۶- دکترای تخصصی قارچ‌شناسی پزشکی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی یزد

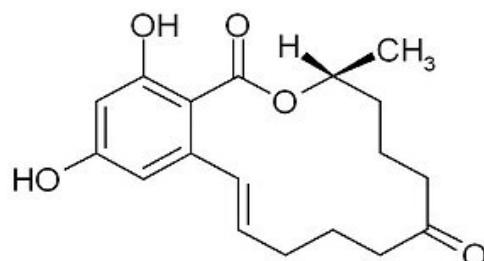
نازایی، کاهش باروری و وزن نوزادان، تغییر وزن غدد آدرنال، تیروئید و هیپوفیز و نیز تغییراتی در سطح سرمی هورمون‌های پروژسترون و استرادیول ایجاد می‌نماید. سقط جنین، کاهش حجم بیضه‌ها، کاهش قوای جسمانی و افزایش حجم غدد پستانی در خونک‌های نر با مصرف مواد غذایی آلوده به این هورمون، سرطان پستان و سرویکس و در حیوانات اهلی توکسین گزارش شده است (۲).

شکل ۲ - ساختمان مولکولی a- زرالنول

مقدمه

زرالنون [Zearalenone (ZEA)] یا F-2 toxin (شکل ۲ و ۱) یک مایکوتوكسین استروژنیک (مايكوتروژن‌ها) غیر استروئیدی است (۱) که در انسان بلوغ زودرس جنسی، بزرگی پستان دختران جوان، عدم توازن هورمون، سرطان پستان و سرویکس و در حیوانات اهلی

شکل ۱ - ساختمان مولکولی زرالنون

اما گونه‌های دیگری از این قارچ مانند *F.oxysporum*, *F.moniliforme*, *F.tricinctum*, *F.poae*, *F.lateritium*, *F.sporotrichioides*, *F.roseum* و زیرگونه‌های *Fusarium roseum*, *Gibbosum*, *F.roseum Culmorum*, *F.roseum Graminearum*, *F.roseum Semitectum*, *F.roseum* نیز تولید کنندهٔ زرالنون و سایر متابولیت‌های آن (α و β-زرالنول‌ها، α و β-زرالانول‌ها و (cis)-ZEA) می‌باشند (۶ و ۵). این قارچ‌ها بر روی ذرت، جو، جودوسر (Oats)، گندم، برنج و ذرت خوش‌های (Sorghum) رشد کرده، ذرت را در مرحلهٔ ذخیره سازی و گندم و جو را در مزرعهٔ آلوده می‌نمایند (۸ و ۷). فوزاریوم‌ها جزو فیتوپاتوژن‌های عمدۀ می‌باشد (۹) شوک‌های حرارتی متناوب و رطوبت مناسب، محرك قارچ برای تولید زرالنون می‌باشد. در غلات دارای رطوبت ۱۵ تا ۱۸ درصد، افزایش درجهٔ حرارت تا مرز ۱۸ درجهٔ سانتی‌گراد تولید زرالنون توسط قارچ را افزایش داده و عوامل محیطی و تغذیه‌ای

این سم در سال ۱۹۶۶، توسط اوری (Urry) زرالنون نامیده شد. شناسایی ساختمان شیمیایی سم با استفاده از تجزیه‌ی (Nuclear Magnetic Response) NMR و شیمیایی طیف (Mass Spectrometry) MS و طیف‌سنجی جرمی (Mass Spectrometry) MS و طیف‌سنجی جرمی (Mass Spectrometry) MS از نظر ساختار مولکولی جزو لاکتون‌های رسورسیلیک اسید قرار داد. زرالنون با شکل فضایی شبیه به هورمون ۱۷- بتا- استرادیول و سایر استروژن‌ها، عملکرد استروژنی داشته، قادر به برقراری اتصال با گیرنده‌های استروژنی در اندومنتر رحم است. گروه متیل خارج حلقه‌ای سم، نقش مهم مهمند در فعالیت استروژنیک زرالنون دارد. عدم فعالیت بیولوژیک ایزومر آینه‌ای (انانتیومر) غیرطبیعی سم، نقش مهم گروه متیل خارج از ملکول در فعالیت استروژنیک سم را نشان می‌دهد (۴ و ۳). حداقل ۷ گونه از کپک ساپروفیت شفاف فوزاریوم (*Fusarium*) و به طور عمدۀ فوزاریوم گرامیناروم (*Gibberella zaeae*) و [*F.graminearum*] مولد این سم بوده، فوزاریوم کالموروم (*F.culmorum*) مولد این سم بوده،

اونیکومایکوزیس و فوزاریوزیس سیستمیک در افراد دارای ضعف سیستم ایمنی سلولار و مبتلایان به ایدز اهمیت دارند (۱۶ و ۹، ۱۵). با توجه به اهمیت موضوع و مصرف زیاد غلات و مشتقات غذایی آن در جیره‌ی غذایی جامعه و همچنین در دامداری‌ها و مرغداری‌ها، بررسی حاضر به منظور تشخیص آلودگی گندم‌ها به زرالنون و قارچ‌های مولد این مایکوتوكسین انجام گرفت.

روش بررسی

در این مطالعه توصیفی، مطابق الگوی علمی مرجع در مورد شیوه‌ی بررسی آلودگی‌های قارچی مواد غذایی (۹، ۲، ۵، ۱۶۲) نمونه از گندم‌های انبار شده در انبارها و سیلوهای نگهداری گندم، بنکدارها و عمده‌فروشی‌ها (در سه نوبت آخر مهر، دی و فروردین‌ماه) در استان با توجه به ظرفیت‌های اسمی سالانه هر انبار و سیلو به ازای هر هزار تن یک کیلوگرم گندم از قسمت‌های مختلف انبارها و سیلوها جمع آوری گردید. هر نمونه از هر انبار یا سیلو متعاقب مخلوط کردن ده نمونه‌ی یک کیلوگرمی از گندم‌های موجود در قسمت‌های مختلف انبارها و سیلوها بdst آمد. برای جمع آوری نمونه‌ها، متعاقب ثبت اطلاعات مربوط به هر نمونه، از پاکت‌های از قبل استریل شده استفاده گردید و سپس نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل شد. برای جلوگیری از اثر عوامل مداخله‌گر محیطی، نمونه‌ها سریعاً "مورد بررسی قرار گرفتند. آلودگی نمونه‌ها به انواع قارچ‌ها با آزمایش مستقیم در صورت وجود آلودگی مشهود، کشت (در شرایط استریل در YGC زیر هود آزمایشگاهی در سه پلیت حاوی محیط کشت برای هر نمونه و در صورت لزوم به دفعات متعدد در محیط‌های کشت قارچی متفاوت) شناسایی گردید. در موارد لازم، اسلاید کالچر به روش ریدل از کلنی‌های قارچی حاصل از کشت، برای تعیین هویت دقیق قارچ‌های ایزوله شده انجام شد. تکرار کشت برای موارد مشکوک رشد قارچ در محیط

تأثیر اساسی در مسیرهای متابولیکی قارچ داردند. تغییرات جزئی در عوامل فیزیکی و تغذیه‌ای قارچ، باعث تغییرات وسیع در مسیر متابولیکی و تولید مایکوتوكسینی خاص توسط قارچ می‌گردد مثلاً فوزاریوم تری سینکتوم در دمای ۸ تا ۱۰ درجه‌ی سانتی‌گراد، دی استوکسی اسکرپینول (DAS) و توکسین-2 T-2 را تولید می‌نماید. در حالی که رشد قارچ در ۲۵ درجه‌ی سانتی‌گراد موجب تولید توکسین-2 HT-2 می‌گردد و یا فوزاریوم نیواله در شرایط آزمایشگاهی، فوزارنون، ولی با رشد بر روی برنج، مایکوتوكسین نیوالنول را تولید می‌نماید (۱۰-۱۴).

کپک‌های مولد زرالنون، در مناطق مختلف کره‌ی زمین پراکنده هستند. تولید زرالنون اکثرآ در فصول سرد و مرطوب رخ می‌دهد، ولی حضور مقادیر ۲۰۰ و کمتر از ۱۰ قسمت در میلیون (ppm) از زرالنون به ترتیب در شرایط آب و هوای بارانی و خشک هم در نمونه‌های ذرت آلوده با جیرلا (مرحله‌ی تولیدمثل جنسی فوزاریوم) گزارش شده است (۱۵، ۱۶).

فوزاریوم‌ها علاوه بر زرالنون، گروه وسیعی از مایکوتوكسین‌ها را تولید می‌نمایند که مصرف مواد غذایی آلوده به این سوموم موجب فوزاریوتوكسیکوزیس به صورت سندروم‌های آلوکیای سمی گوارشی [Alimentary Toxic (ATA)، سندروم نان مست Aleukia، پای فسکیو (Fescue Foot)، سندروم آنفلوکسیکی (Inebriant Bread Syndrome)، سیب‌زمینی شیرین (Moldy Sweet Potato Toxicosis)، مسمومیت غله‌ی پوسه شده (Akakabi- Bio)] بعضی از فوزاریوتوكسین‌ها مانند T-2 toxin از طریق جذب پوستی و مخاطی به میزان یکصد میکروگرم به ازای هر کیلو از وزن بدن موجب ایجاد هالوسیناسیون، کنفوژیون و تخریب بافت مخاطی می‌گردد. (یکی از علل عمدی استفاده از این مایکوتوكسین، به عنوان بخش اصلی جنگ افزار بیولوژیک موسوم به باران زرد است). فوزاریوم‌ها همچنین در بروز میکوزهایی مانند کراتیت قارچی،

به تعداد ۶۵ گلنجی در ۳۵ نمونه گندم شناسایی گردید که نشان‌دهنده‌ی آلودگی ۳۹ درصد از مجموع دانه‌ها بود. گونه‌های پنیسیلیوم (*Penicillium Sp.*) از نظر تولید مایکوتوكسین‌های موسوم به پنیسیلیوتوكسین‌ها که دارای اثرات سوء متعدد بر ارگان‌های مختلف بدن هستند، اهمیت دارند. گلنجی‌های گونه‌ی آسپرژیلوس فومیگاتوس (*A. Fumigatus*) به تعداد ۲۴ گلنجی در ۲۰ نمونه گندم در میحط کشت‌ها شناسایی شد که نشان‌دهنده‌ی آلودگی حدود ۲۰ درصد دانه‌های گندم بود. این کم قدرت تولید مایکوتوكسین‌های مانند فوماگیلین، فومیترمورجین‌ها، گلیوتوكسین G، هلوولیک اسید، کوجیک اسید را دارد. آ. فلاووس (*A. Flavous*) به تعداد ۱۳ گلنجی در ۹ نمونه گندم (درصد)، آ. اوکراستوس (*A. Ochraceous*) به تعداد ۳۴ گلنجی در ۲۲ نمونه (۳۱ درصد)، آ. گلوکوس (*A. Glucous*) به تعداد ۱۱ گلنجی در ۸ نمونه (۲۸ درصد)، و آ. ترئوس (*A. Terreous*)، آ. کلاواتوس (*A. Clavatus*) به تعداد سه گلنجی در نمونه، آ. نیوئوس (*A. Niveus*) به تعداد پنج گلنجی در سه نمونه، آ. روبرا (*A. Rubra*) به تعداد دو گلنجی در دو پنج نمونه و آ. روبرا (*A. Rubra*) به تعداد دو گلنجی در دو نمونه گندم، مجموعاً ۲۰ درصد دیگر گونه‌های جنس آسپرژیلوس که دارای قدرت تولید سمومی مانند آفلاتوكسین‌های Q, B1, B2, G1, G2، افلاتوکسیکول و سایر آسپرژیلوتوكسین‌ها بودند و با توجه به اثرات سوء عدیده‌ی این سموم بر انسان و دام از نظر بهداشت موادغذایی حائز اهمیت فراوان می‌باشند.

گلنجی‌های انواع کپک‌های سیاه (دیماتیکوس، *Alternaria Sp.* آلتئناریا، *Dimatiaceous* درصد) به تعداد هشت گلنجی در شش نمونه گندم شناسایی گردید (۲۷ درصد) که تعدادی از این گونه‌ها قادر به تولید مایکوتوكسین‌های موسوم به آلتئناریا توکسین هستند که از نظر بهداشت مواد غذایی اهمیت دارند. گلنجی‌های انواع

کشت مدنظر بود (در هر پلیت پنج دانه گندم و مجموعاً "پانزده دانه از هر نمونه در سه پلیت). پلیت‌ها به مدت حداقل ۲۵ روز در ۲۵ درجه‌ی سانتی‌گراد، انکوبه شدند. در این مدت با بازرسی مرتب پلیت‌ها اقدام به شمارش و شناسایی گلنجی‌های قارچی گردید.

یافته‌ها

از ۱۶۲ نمونه گندم جمع‌آوری شده در این بررسی، دو نمونه استریل و فاقد آلودگی به هر گونه میکروارگانیسم بود و شش نمونه دیگر آلودگی باکتریال داشتند. آلودگی باکتریال به صورت توان با آلودگی قارچی در تعدادی از نمونه‌ها مشاهده گردید که شامل شش نمونه گندم بود که به رشد ده گلنجی باکتریال منجر شد. با توجه به تلقیح پنج دانه‌ی گندم در هر محیط کشت، آلودگی حدود ۱ درصد از دانه‌ها در شش نمونه گندم فوق الذکر بود. بیشترین آلودگی قارچی در گندم‌های مصرفی استان در این پژوهش، مربوط به آلودگی با آسپرژیلوس نیجر (*Aspergillus Niger*) بود که در ۸۳ نمونه گندم مورد آزمایش، ۱۸۰ گلنجی از این کم مشاهده شد که نشان‌دهنده‌ی آلودگی ۴۳ درصد از ۴۱۵ دانه‌ی گندم (تعداد گندم در هر محیط کشت ۸۳×۵ نمونه گندم) به این قارچ کمکی بود. البته این قارچ کمکی فاقد قدرت تولید زرالنون می‌باشد و صرفاً قدرت تولید بالای اسید سیتریک (Citric Acid) و انواع مایکوتوكسین ملفرمین (Metformin) به وسیله‌ی این قارچ اهمیت دارد. گلنجی‌های انواع کپک‌های متعلق به خانواده‌ی موکوراسه (Mucoraceae) مانند موکور، آبسیدیا، رایزوموکور، رایزوپوس به تعداد ۸۷ گلنجی در ۸۲ نمونه گندم‌های کشت شده شناسایی شد. این قارچ‌ها از نظر تولید مایکوتوكسین‌ها اهمیت ندارند، ولی با توجه به قدرت فراوان آنزیماتیک آن‌ها، حضور این قارچ‌ها در مواد غذایی از نظر بهداشتی باید کنترل شود. گونه‌های مختلف کپک پنیسیلیوم (*Penicillium Sp.*)

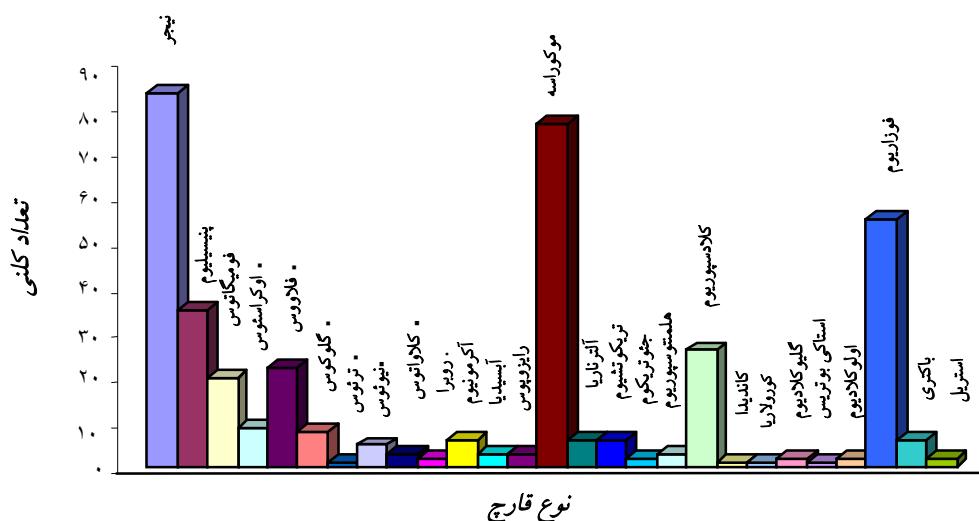
اهمیت دارد. زیرا این قارچ نیز دارای قدرت تولید مایکوتوكسین‌های متفاوتی با اثرات سوء می‌باشد. کلنی‌های کپک شفاف جنس آکرموزیوم (*Acremonium Sp.*) نیز در این تحقیق به تعداد ۹ کلنی در شش نمونه گندم شناسایی شدند که نشان‌دهنده‌ی آلودگی حدود ۳۰ درصد دانه‌های گندم است. این کپک با توجه به قدرت تولید مایکوتوكسین‌های مختلف حائز اهمیت می‌باشد. همچنین یک کلنی از قارچ سینسفالاستروم (*Syncephalastrum Sp.*) در یک نمونه گندم (۲۰ درصد) شناسایی شد که با توجه به قدرت تولید انواع خاصی از مایکوتوكسین توسط این قارچ، موضوع از نظر بهداشتی قابل توجه می‌باشد. آلودگی یک نمونه گندم به تخم حشرات (مایت) نیز در این بررسی مشاهده گردید که این موضوع نیز از نظر بهداشتی اهمیت دارد. اما با توجه به تأکید این پژوهش بر روی آلودگی گندمهای مصری استان به مایکوتوكسین زرالنون (zearealenone) و با عنایت به تولید زرالنون و مشتقات آن مانند زرالانول، زرالانون، زنول، ۳-هیدروکسی زرالنون، ۸-هیدروکسی زرالنون، فرمیل زرالنون، ۷-دهیدروزرالنون، ۵-هیدروکسی زرالنون-۴-متیل اتر، ۳-LIZ-۱۶۲۰-۲-LIZ-۱۶۲۰ به وسیله‌ی گونه‌های مختلف قارچ‌های کپک فوزاریوم (*Fusarium Sp.*)، و با عنایت به تولید مایکوتوكسین‌های دیگری مانند فومونیسین‌های A1,A2,B1,B2,... مختلف قارچ‌های جنس فوزاریوم (*Fusarium Sp.*), از مجموع یکصد و شصت و دو نمونه گندم بررسی شده در این پژوهش، آلودگی ۵۵ نمونه گندم (۳۴ درصد) از مجموع ۱۶۲ نمونه گندم مورد بررسی به کپک فوزاریوم شناسایی شد که این آلودگی به صورت رشد ۶۸ کلنی قارچی متعلق به جنس فوزاریوم از مجموع ۱۷۵ دانه گندم (۵ دانه از هر نمونه × ۳۴ نمونه گندم) در محیط کشت بود که در قیاس با عدد کلی آلودگی ۳۴ درصدی نمونه‌های گندم به قارچ

مختلف جنس تریکوتیشوم (*Trichotecium Sp.*) نیز به تعداد ده کلنی در شش نمونه (۳۳ درصد)، یک کلنی قارچ مخمری (*Candida Sp.*) (کاندیدا) و دو کلنی از قارچ شبه مخمری (*Yeast like*) (جئوتروکیلوم کاندیداوم) نیز در دو نمونه گندم شناسایی شدند که البته این قارچ‌ها از نظر تولید مایکوتوكسین‌ها اهمیت نداشتند، ولی حضور آن‌ها در مواد غذایی با توجه به قدرت آنزیماتیک قارچ‌ها باید کنترل شود. سه کلنی کپک سیاه هامتوسپوریوم (*Helminthosporium Sp.*) نیز در سه نمونه گندم (۲۰ درصد) شناسایی شد که این قارچ از نظر تولید سیتوکالازین‌ها (A,B,C,D,E,... Cytochalasins) مهم بوده، با توجه به اثرات سوء شدید سیتوکالازین‌ها بر سلول‌ها، این آلودگی اهمیت دارد. انواع کپک سیاه کلادسپوریوم (*Cladosporium Sp.*) نیز به تعداد ۵۳ کلنی در ۲۶ نمونه گندم شناسایی شد (۴۱ درصد) که با توجه به تولید اسید فازی کلادسپوریک (*Phagichladsporic*) و اسید اپسی کلادسپوریک (*Apichladsporic*) توسط گونه‌های این قارچ، باید به موضوع توجه نمود.

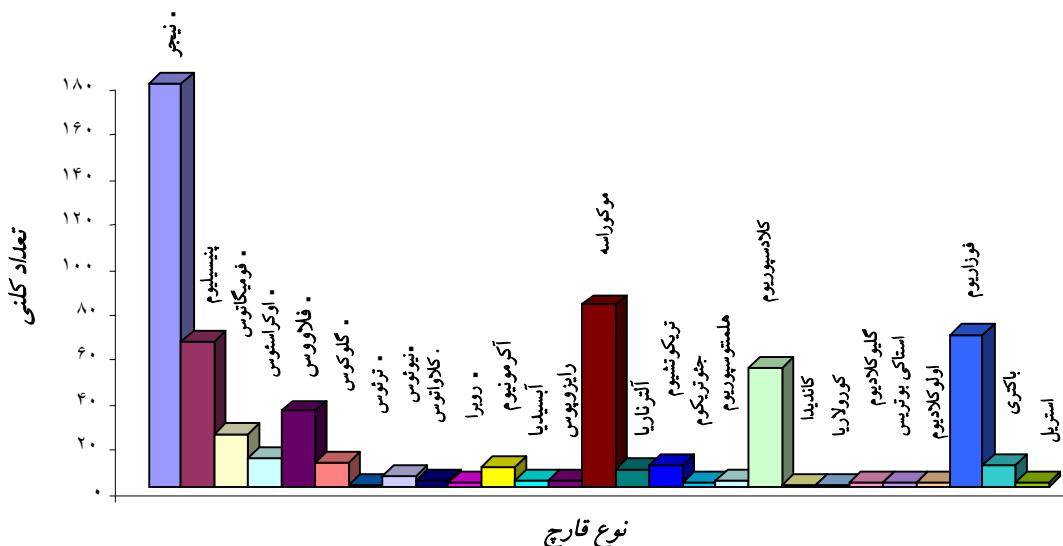
دو کلنی از کپک گلیوکلادیوم (*Gliocladium Sp.*) نیز در دو نمونه گندم (۲۰ درصد) شناسایی شد که به ویژه با توجه به قدرت تولید سم گلیوتوكسین‌ها (Gliotoxins) توسط این کپک با اثر مخرب شدید بر سیستم ایمنی بدن انسان این موضوع اهمیت فراوانی دارد. دو کلنی از کپک استاکی بوتریس (*Stachybotrys Sp.*) هم در یک نمونه گندم (۲۰ درصد) شناسایی شد که به ویژه با توجه به تولید تراکوتین‌ها (Trichothecane) توسط این قارچ و اثرات سوء شدید این سموم بر سیستم‌های حیاتی و کاربرد انواعی از این سموم به عنوان جنگافزار بیولوژیک، این آلودگی حائز اهمیت می‌باشد. همچنین شناسایی یک کلنی از قارچ سیاه اولوکلادیوم (*Ulochloridium Sp.*) (۲۰ درصد) در نمونه‌ها

آلودگی نمونه‌های گندم جمع‌آوری شده به قارچ‌ها از اماکن مختلف و در زمان‌های متفاوت مشاهده نگردید (نمودار ۱ و ۲).

فوزاریوم، این تعداد کلی نشان‌دهندهٔ آلودگی ۲۹ درصد دانه‌های گندم در این ۳۴ نمونه، به گونه‌های مختلف کپک فوزاریوم می‌باشد. در این بررسی تفاوتی در

نمودار ۱. موارد آلودگی نمونه‌های گندم به قارچ‌های جدا شده از نمونه‌ها در انبارهای مورد مطالعه

نمودار ۲. تعداد کلی قارچ‌های جدا شده از نمونه‌های گندم مورد مطالعه

مرربوط به شیوع استروژنیسم در حیوانات مزرعه‌ای جداسازی شد. گونه‌های فوزاریوم (*Fusarium Sp.*) با تولید ماکروکونیدی (موزی شکل و چند سلولی)، و میکروکونیدی

بحث
زرالنون مایکوتوكسینی فوزاریومی است که اولین بار در سال ۱۹۷۱ از قارچ فوزاریوم گرامیناروم و بهدبال گزارشات

عادات غذایی در کنار شرایط اقلیمی موجبات آلودگی سهل و وسیع غلات و فراورده‌های حاصل از آن به زرالنون و سایر مایکوتوكسین‌ها را فراهم آورده است (۲۵-۱۸ و ۹). گرچه بر اساس استاندارد ارائه شده بهوسیله‌ی اداره‌ی استاندارد ایران میزان مجاز زرالنون در نمونه‌های گندم مصرفی انسان زیر ۲۰۰ میکروگرم در کیلوگرم می‌باشد. اما بیشتر مطالعات انجام گرفته در این مورد در ایران نشان دهنده‌ی میزان آلودگی به میزان بیش از استاندارد فوق می‌باشد (۲۶-۱۷). بررسی غیاثیان و همکاران در مورد آلودگی غلات در ایران به مایکوتوكسین‌های فوزاریومی نشان دهنده‌ی آلودگی بیشتر غلات تولیدی استان مازندران نسبت به غلات بقیه‌ی استان‌ها بوده است (۱۷) و همین محقق در بررسی آلودگی در ایران به قارچ‌های مولد فومونیزین، آلودگی به این مایکوتوكسین را شناسایی کرده است (۲۰). بررسی رزاقی ابیانه و همکاران در مورد آلودگی خاک‌های مناطق کشت غلات در استان‌های سمنان و مازندران نشان دهنده‌ی آلودگی شدید این مناطق به انواع آسپرژیلوس‌ها بوده است (۱۹) و بررسی صابری و همکاران در مورد آلودگی غلات به انواع قارچ‌های مولد مایکوتوكسین‌ها نمایان‌گر آلودگی به انواع آسپرژیلوس‌ها، اپیکوکوم، کلادسپوریوم، آلتئناریا، پنسیلیوم، سیتالیدیوم، استیلاگو، رایزوپوس و فوزاریوم می‌باشد (۲۷). شفارد و همکاران در اندازه‌گیری آلودگی ذرت در استان‌های مازندران و اصفهان به فومونیزین در ارتباط با نقش این مایکوتوكسین در بروز سرطان مری، میزان آلودگی ذرت‌ها در استان مازندران را بیش از استان اصفهان اعلام نموده، در این مورد به شیوع بیشتر سرطان مری در استان مازندران نسبت به استان اصفهان اشاره نموده‌اند (۲۲). تحقیق اویسی و همکاران در مورد آلودگی غلات و فراورده‌های غذایی حاصل از غلات به زرالنون نشان دهنده‌ی آلودگی به میزان بیش از حد مجاز بود (۲۶)، در حالی که تحقیق هادیانی و همکاران در مورد آلودگی ذرت به زرالنون در شمال ایران در سال ۱۳۷۹، میزان

و کلامیدوکونیدی توصیف می‌شوند (۴ و ۶). با وجود مخاطرات ناشی از آلودگی غلات و بهویژه گندم به قارچ‌های مولد مایکوتوكسین‌ها، هنوز مطالعه‌ی جامعی در مورد میزان شیوع آلودگی غلات به زرالنون در ایران صورت نگرفته است. با توجه به آلودگی وسیع محصولات غذایی به انواع قارچ‌ها و سطح پایین بهداشت مواد غذایی در کشور اساساً آلودگی مواد غذایی به انواع مایکوتوكسین‌ها در ایران در سطحی بالاتر از حد مجاز استاندارد بوده (۱۷ و ۱۸)، در یک چشم انداز کلی، مطالعات انجام یافته، نشان دهنده‌ی آلودگی همه جانبه‌ی انواع مواد غذایی گیاهی و حیوانی، غلات، شیر و فراورده‌های لبنی، تخم مرغ، عصاره و افسرده میوه‌ها و صیفی‌جات (سرکه، آبغوره، آب لیمو، انواع آبمیوه‌ها و ...) و کنسانتره‌ها و دانه‌های روغنی به انواع مایکوتوكسین‌ها می‌باشد (۹-۱۳ و ۲۲-۱۷) و در این میان سمتیت زرالنون در دوزاژ‌های پایین، اثرات سوء آن بر ارگان‌های مختلف و آلودگی غلات و مشتقات غذایی گوناگون غلات به زرالنون (۶ و ۸-۱۴) در کشور ما مسئله‌ای به‌غایت مهم از نظر سلامت عمومی جامعه و بهداشت مواد غذایی است که متناسفانه با عدم توجه نه فقط مسئولان بهداشتی، بلکه حتی با عدم عنايت محافل آکادمیک روبروست که در این میان با توجه به نقش احتمالی زرالنون در بلوغ زودرس نوجوانان به صورت افزایش وقوع تلارک زودرس (Premature or Early Thelarche) ژنیکوماستی (Gynecomastia) در پسران ضرورت توجه بیشتر به موضوع مطرح می‌گردد. پایش مداوم غلاظت زرالنون و سایر ترکیبات وابسته به آن در گندم و دیگر غلات کشور، به‌دلیل نقش آنها در ایجاد اختلالات ناباروری امری است که باید مورد عنايت بیشتر قرار گیرد زیرا وقوع چنین مواردی در پورتوریکو و جنوب شرقی مجارستان گزارش شده است (۲۴ و ۲۳، ۱۷).

در کشور ما، شیوه‌های مرسوم زراعت، نحوه‌ی برداشت، انبارداری، حمل و نقل و عمل‌آوری محصولات کشاورزی،

توسط انسان و یا حیوان حتی بعد از پخت آنها با توجه به مقاومت اکثر مایکوتوكسین‌ها به حرارت و یا استفاده از آنها به عنوان تسليحات بیولوژیک، باعث بروز عوارض موسم به مایکوتوكسیکوز اولیه و ثانویه می‌گردد (۱۴).

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه و مطالعات مشابه دیگر لزوم انجام مطالعات تکمیلی دیگر و اندازه‌گیری کمی مقادیر مایکوتوكسین‌های حاصل از فوزاریوم‌ها در موادغذایی، وضع مقررات بهداشتی برای تعیین حد مجاز این گروه از توکسین‌ها در مواد غذایی، اتخاذ تدابیر لازم و پیشگیرانه برای جلوگیری از بروز آلدگی‌های قارچی در موادغذایی و توجه به اجرای روش‌های حذف و یا کاهش میزان مایکوتوكسین‌ها در مواد غذایی امری ضروری است. با توجه به اینکه گندم، پر مصرف‌ترین غله در سبد غذایی مردم کشورمان است، متخصصین بهداشت عمومی، صنایع غذایی، تغذیه و سایر مسئولین باید بیش از پیش به این موضوع توجه نمایند.

تشکر و قدردانی

از معاونت پژوهشی محترم دانشگاه علوم پزشکی تبریز به دلیل تامین هزینه‌ی این پژوهش سپاس‌گزاری می‌گردد.

آلودگی را کمتر از حد مجاز برآورد نموده است (۲۱) و بیزان پناه و همکاران در تحقیقات خود در مورد آلدگی ذرت به فومونیزین، کاهش میزان این مایکوتوكسین در نمونه‌های سال‌های ۷۷ تا ۷۹ نسبت به نمونه‌های مورد بررسی در سال‌های ۷۵ تا ۷۷ را گزارش نموده است (۱۹).

بته مشکل آلدگی غلات و بهویژه گندم و ذرت به زرالنون مشکلی جهانی بوده، رعایت موارد لازم موجبات تقلیل میزان این مایکوتوكسین در غلات را فراهم می‌آورد. چنانکه بررسی‌ها در مصر در دهه ۱۹۹۰ (۲۷)، کشورهای اروپای شرقی و مرکزی در طی دهه‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۶ (۲۸)، جنوب برزیل در ۱۹۹۵ (۲۹)، آلمان در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ (۱۶) نشان دهنده‌ی توفیق سیستم کشاورزی این کشورها در حذف و یا تقلیل موثر زرالنون در گندم‌های تولیدی بوده است. نتایج این مطالعه و مطالعات قبلی در مورد آلدگی مواد غذایی در ایران به قارچ‌های مولد انواع مایکوتوكسین‌ها، نشان‌دهنده‌ی اهمیت بهداشتی موضوع در مقیاس ملی و کشوری است (۳۰) و (۱۷-۲۵) زیرا این سموم دارای عوارض سوء شدید و وسیع بوده واز این طریق امنیت غذایی و بهداشت عمومی جامعه در ۳۱) معرض آسیب‌های موضوع میکوتوكسیکوز قرار می‌گیرد (۲، ۵) بدین معنی که با عنایت به قدرت بقا و پایداری مایکوتوكسین‌ها بر روی مواد غذایی بهمدت طولانی، مصرف این مواد

منابع

- Shier WT, Shier AC, Xie W, et al. Structure-activity relationships for human estrogenic activity in zearalenone mycotoxins. *Toxicol.* 2001; 39: 1435-8.
- Pitt JI. Toxigenic fungi: which are important?. *Med Mycol.* 2000; 38: 17-22.

- El-Makawy A, Hassanane MS, Abd Alla ES. Genotoxic evaluation for the estrogenic mycotoxin zearalenone. *Reprod Nutr Dev.* 2001; 41: 79-89.
- Zinedine A, Soriano JM, Molto JC, et al. Review on the toxicity, occurrence, metabolism, detoxification, regulations and intake of

- zearalenone: an oestrogenic mycotoxin. *Food Chem Toxicol.* 2007; 45: 1-18.
- 5- Pitt JI, Basilico JC, Abarca ML, et al. Mycotoxins and toxigenic fungi. *Med Mycol.* 2000; 38: 41-6.
- 6- Miller JD. Aspects of the ecology of Fusarium toxins in cereals. *Adv Exp Med Biol.* 2002; 504: 19-27.
- 7- Cvetnic Z, Pepelnjak S, Segvic M. Toxigenic potential of Fusarium species isolated from non-harvested maize. *Arh Hig Rada Toksikol.* 2005; 56: 275-80.
- 8- Leung MC, Diaz-Llano G, Smith TK. Mycotoxins in pet food: a review on worldwide prevalence and preventative strategies. *J Agric Food Chem.* 2006; 54: 9623-35.
- 9- Kazemi A, Niknam GH. Contamination of agricultural products to trichotecens producer fusarium sp. *J Tabriz Uni. Med. Sci.* 2006; 28: 91-4.
- 10- Rezaeian F, Zamene Milani F, Kazemi A, et al. Contamination of tea and traditional vegetable distilled to mycotoxin producer fungi. Paper presented at 9th Iranian Nutrition Congress. September 4-7, 2006. Tabriz, Iran.
- 11- Kazemi A, Razavie S, Reza Zade A, et al. Fungal contamination of flours in bakeries of Tabriz city. *J Mashhad Uni. Med. Sci.* 2008; 98: 411-8.
- 12- Kazemi A, Mohtadi Nia J, Mahdavi R, et al.. Mycotoxicogenic fungal contamination of consumed rice in east Azarbaidjan. *J Tabriz Uni Med Sci.* 2008; 30: 112-8.
- 13- Kazemi A, M Ayatollahi AM, Fayaz Bakhsh A. Mycotoxins, milk quality and public health. Paper presented at North Regional Milk Festival. Nov 22-24, 2005. Sari, Iran.
- 14- Kabak B, Dobson AD, Var I. Strategies to prevent mycotoxin contamination of food and animal feed: a review. *Crit Rev Food Sci Nutr.* 2006; 46: 593-619.
- 15- Oliveira GR, Ribeiro JM, Fraga ME, et al. Mycobiota in poultry feeds and natural occurrence of aflatoxins, fumonisins and zearalenone in the Rio de Janeiro State, Brazil. *Mycopathologia.* 2006; 162: 355-62.
- 16- Schollenberger M, Muller HM, Rufle M, et al. Natural occurrence of 16 fusarium toxins in grains and feedstuffs of plant origin from Germany, *Mycopathologia.* 2006; 161: 43-52.
- 17- Ghiasian SA, Maghsoud AH, Yazdanpanah H, et al. Incidence of fusarium verticillioides and levels of fumonisins in corn from main production areas in Iran. *J Agric Food Chem.* 2006; 54: 6118-22.
- 18- Yazdanpanah H, Shephard GS, Marasas WF, et al. A Human dietary exposure to fumonisin B1 from Iranian maize harvested during 1998-2000. *Mycopathologia.* 2006; 161: 395-401.
- 19- Razzaghi-Abyaneh M, Shams-Ghahfarokhi M, Allameh A, et al. A survey on distribution of Aspergillus section Flavi in corn field soils in Iran: population patterns based on aflatoxins, cyclopiazonic acid and sclerotia production. *Mycopathologia.* 2006; 161: 183-92.
- 20- Oveis MR, Hajimahmoodi M, Memarian S,

- et al.* Determination of zearalenone in corn flour and a cheese snack product using high-performance liquid chromatography with fluorescence detection. *Food Addit Contam.* 2005; 22: 443-8.
- 21- Saberi-Riseh R, Javan-Nikkhah M, Heidarian R, *et al.* Detection of fungal infectious agent of wheat grains in store-pits of Markazi province, Iran. *Commun Agric Appl Biol Sci.* 2004; 69: 541-4.
- 22- Ghiasian SA, Rezayat SM, Kord-Bacheh P, *et al.* Fumonisin production by fusarium species isolated from freshly harvested corn in Iran. *Mycopathologia.* 2005; 159: 31-40.
- 23- Hadiani MR, Yazdanpanah H, Ghazi-Khansari M, *et al.* Survey of the natural occurrence of zearalenone in maize from northern Iran by thin-layer chromatography densitometry. *Food Addit Contam.* 2003; 20: 380-5.
- 24- Shephard GS, Marasas WF, Yazdanpanah H, *et al.* Fumonisin B(1) in maize harvested in Iran during 1999. *Food Addit Contam.* 2002; 19: 676-9.
- 25- Hannon WH, Hill RH Jr, Bernert JT Jr *et al.* Premature thelarche in Puerto Rico: a search for environmental estrogenic contamination. *Arch Environ Contam Toxicol.* 1987; 16: 255-62.
- 26- Szuetz P, Mesterhazy A, Falkey GY, Early thelarche symptoms in children and their relations to zearalenone contamination in foodstuffs. *Cereals Res Com.* 1997; 25: 429-36.
- 27- Abd Alla ES. Zearalenone: incidence, toxigenic fungi and chemical decontamination in Egyptian cereals. *Nahrung.* 1997; 41: 362-5.
- 28- Papadopoulou-Bouraoui A, Vrabcheva T, Valzacchi S, *et al.* Screening survey of deoxynivalenol in beer from the European market by an enzyme-linked immunosorbent assay, *Food Addit Contam.* 2004; 21: 607-17.
- 29- Furlong EB, Soares LM, Lasca CC, *et al.* Mycotoxins and fungi in wheat harvested during 1990 in test plots in the state of Sao Paulo, Brazil. *Mycopathologia.* 1995; 131: 185-90.
- 30- Shephard GS, Marasas WF, Leggott NL, *et al.* Natural occurrence of fumonisins in corn from Iran. *J Agric Food Chem.* 2000; 48: 1860-4.
- 31- Heyndrickx A, Sookvanichsilp N, Van den Heede M. Detection of trichothecene mycotoxins (yellow rain) in blood, urine and faeces of Iranian soldiers treated as victims of a gas attack. *Arch Belg.* 1984; Suppl: 143-6.

Survey of Storage Wheat Contamination to Zearalenone Producer Fusarium Sp. in East Azarbaijan

Kazemi A¹, Mohtadi Nia J², Mahdavi R², Vahed Jabbari M², Ghaem Maghami SJ², Ostad Rahimi AR², Rezaeian F², Zamene Milani F², Miryousefi Ata SF², Jafari AA³

¹Nutrition and Biotechnology Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.

²Faculty of Health and Nutrition, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.

³Faculty of Medical Sciences, Yazd University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

Corresponding Author: Kazemi A, Nutrition and Biotechnology Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.

E-mail: Kazemi1338@Gmail.com

Received: 5 Jul 2008 **Accepted:** 30 May 2009

Background and Objectives: Contamination of storage wheat to zearalenone producer molds represents a significant hazard to consumer health and has thus received increasing attention from food safety authorities and legislators. Various species of *Fusarium* genus are producer of different mycotoxins including zearalenone at certain conditions. These mycotoxins can enter into the human food and animal feed chain and cause premature or early thelarche, gynecomastia, primary and secondary mycotoxicosis in humans and animals.

Materials and Methods: In this survey, contamination of 162 randomly collected wheat samples to zearalenone producer *Fusarium* was investigated using direct microscopic examination and culturing samples in specific media.

Results: From studied 162 collected wheat samples, 160 (99%) samples had fungal contamination. *Aspergillus niger*, *Penicillium Sp*, other species of *Asergillus* (*A. fumigatus*, *A. flavous*, *A. niveus*, *A. cchraceus*,...) *Fusarium Sp*, *Alternaria Sp*, *Cladesporium Sp*, *Gliocladium Sp*. and *Trichotecium Sp*. were the most frequently detected microorganisms respectively.

Conclusion: The presence of moulds such as *Aspergillus Sp*, *Penicillium Sp*, *Fusarium Sp*, *Alternaria Sp*, *Cladesporium Sp*, *Gliocladium Sp*, and *Trichotecium Sp*. in consumer wheat samples can lead to the presence of harmful mycotoxins and then could result in serious toxicity and illness in humans. As the fungal contamination has a strong influence on the ultimate quality of wheat, wheat end products and food safety, more attention to the quality and safety of wheat and wheat stored places are necessary.

Key words: *Wheat, Fungal contamination, Mycotoxins, Zearalenone, East Azarbaijan*

